

at De Radikale ikke er helt enige med ministeren. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvor meget rygrad der er i den holdning. Er det sådan, at De Radikale, hvis de bliver sat over for det, af hensyn til regeringssamarbejdet alligevel vil stemme for en centralisering af fødevarer kontrollen? Eller er det noget, man har en fast holdning til?

Jeg vil gerne høre fru Vibeke Peschardt mening om, at vi her i Folketinget – jeg kan fornemme, at hr. Jørn Jespersen heller ikke er fremmed for det – tog beslutning om nogle minimumskrav til denne her fødevarer kontrol, oplysningspligt og andre ting, minimumskrav forstået på den måde, at man lokalt selvfølgelig godt kan gå videre, hvis man gerne vil det for yderligere at informere forbrugerne og varetage deres interesser, men der skal være en minimumsstandard. Så har man jo en kontrol, kan man sige, for så har man det regelsæt, som så længe har været savnet også i de lokale levnedsmiddelkontroller. Her efterspørges også sådan et regelsæt.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det var en dristig sag af mig at lukke op for en diskussion om det her, og det var heller ikke helt tilfældigt, at jeg gjorde det. For det første vil jeg sige til hr. Jens Vibjerg, at jeg har deltaget i Opgavekommissionens arbejde. Jeg tror, jeg har deltaget i fem heldagsmøder i starten af Opgavekommissionens liv, og jeg har dér oplevet, hvordan de statslige, de amtslige og de kommunale repræsentanter er ved at falde over hinanden for at tage områder til sig – for ikke at bruge et ord, der er værre. Det vil sige, at der ligger en stor, skal vi sige sagsimperialisme i hele problemkomplekset.

Når jeg mener, at man godt kan forsvare noget, som nogen kalder en centralisering, men som alligevel bliver en del centre spredt ud over landet og måske med en række undercentre, så er det, fordi jeg faktisk mener, at der er en sagligt god forklaring på, at man kan samle fødevarer kontrol på alle niveauer, kvalitetskontrol osv., og opbygge nogle videnscentre, som vil være til gavn for forbrugerne. Det er min holdning til det, og derfor har jeg sagt ja til den fødevarereregulering, som er blevet fremlagt her.

Når det er sagt, så ser vi ét problem i det – og det er måske til både hr. Jørn Jespersen og hr.

Bent Hindrup Andersen. Det går på, at når det her handler om at sikre forbrugerne, så mener vi, at et uafhængigt organ, der kunne komme på uanmeldte besøg for at se, hvordan det gik, og måske kunne have med offentliggørelse af ting og sager at gøre, af hensyn til forbrugeres interesserne kunne være en interessant løsning, og det er den, jeg har drøftet med ministeren og med Forbrugerrådet.

Så spørger hr. Bent Hindrup Andersen, om Det Radikale Venstre har rygrad til nu at melde ud, at vi bestemt ikke vil gå ind for ministerens forslag. Hertil må jeg bare svare, at vi jo overhovedet ikke har set noget lovforslag endnu. Der er ingen af os, der ved, hvordan det her bliver udmøntet. Det har vi til gode at se, og det er klart, at vi vil påvirke det, så godt vi kan.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg har nu set et lovforslag, men det er ganske vist kun til høring i øjeblikket. Man kan da håbe, at der sker ændringer, inden fru Vibeke Peschardt også ser det.

Det, der er afgørende her, er jo, hvem der har kommandoen i strukturerne, og det, Forbrugerrådet i hvert fald officielt har fremlagt, er ikke bare sådan et organ, der kan komme ud at besøge og kigge lidt på, hvordan det foregår. Det er en helt uafhængig ledelse under et levnedsmiddelråd og med en levnedsmiddelstyrelse, som man kender det fra Konkurrencerådet, hvor kompetencen og ledelsen af de regionale levnedsmiddelkontroller skal ligge, og det vil sige, at man fuldstændig har fjernet ledelsen fra Fødevarerministeriet.

Hvis det er den model, synes jeg, den er værd at diskutere, men jeg skal høre, om det er den model, eller om fru Peschardt alligevel mener, at man godt kan finde en eller anden model, hvor Fødevarerministeriet både er første og anden instans, for det vil jo føre til – og det er det, der er problemet – statsliggørelsen, at en virksomhed, der henvender sig regionalt og spørger om et eller andet, får at vide, at det skal de lige undersøge. Så ringer man ind i ministeriet, får svaret og meddeler det, og hvis virksomheden så ønsker at anke, skal den anke til ministeriet, som lige er blevet spurgt til råds, og så kan man jo godt regne ud, hvad svaret bliver dér. Det vil være en udhuling af retssikkerheden på området.